

[J. P. Nielsen.]

i Betragtning, der bør eksistere mellem de to Stater, der har Kontrakt med hinanden om en saadan Fællesdrift.

Nu ser jeg, at det ærede Medlem Hr. Hedelund paa Rutebilejernes Kongres har været overordentlig højt oppe og protesteret imod den her foreslaaede Ordning. Det ærede Medlem har dog været saa naadig at ville tillade Statsbanerne at more sig, som det ærede Medlem siger, med at drive Rutebiler ude paa Als, men i Sundeved maa der ikke røres ved den hittidige Ordning, hvorved den paagældende Mand hidtil har været favoriseret af Sønderborg Amt, altsaa af det offentlige, med en Koncession paa 5 Ture: Sønderborg—Flensborg, hen og hjem pr. Dag. Jeg ser ogsaa — ikke i de danske Blade, men i de tyske —, at de danske Rutebilejere har været i Flensborg og forhandlet med den tyske Rutebilstations Ledere, har haft et ordentligt Kalas paa „Flensborg Hus“ med stor Middag og Indbydelse af Overborgmester Dr. Hansemann o. s. v.

I Anledning heraf og af hvad der tidligere er passeret, naar Rutebilejerne har været til Forhandling i Flensborg med dem fra den anden Side Grænsen, vil jeg gerne sige, at jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Hedelund har været til Stede som Rutebilfunktionær og ikke som dansk Folketingsmand. Og jeg vil samtidig gerne gøre opmærksom paa, at de Henstillinger, der kommer efter saadanne Forhandlinger, ikke gør Indtryk paa os paa denne Side Grænsen — aldeles ikke. Man gik en Gang saa vidt dernede, at man sagde, at kunde man ikke enes om en saadan Fællesdrift, maatte hver Stat holde sig indenfor sin Grænse. Og det mener jeg ikke bør ske, idet jeg absolut er af den Mening, at den største mulige Vekselvirkning ind over Grænsen, er af det gode. Og hvis det ærede Medlem mener, at man kan spænde Ben for den her foreslaaede Ordning, tager det ærede Medlem fejl — det lader sig ikke gøre.

Den Administration, der paa dette Omraade har været i Sønderborg Amt, vil vi Skatteydere nu ikke længere finde os i. Det har hidtil været saaledes i Sønderborg Amt, at Amtet drev alle de Trafikmidler, der gav stort Underskud — Banerne paa Als o. s. v., —, medens de Trafikmidler, der gav vældigt Overskud, var givet i Koncession til private, og saa kunde vi — Amtskommunens Skatteydere — betale Underskuddet. Der er nu Stemning i Befolkningen for, at hvis ikke Statsbanerne selv overtager Driften paa Ruten: Sønderborg—Flensborg, maa Amtet

gøre det. Vi er nu saa fattige dernede i Amtskommunerne, saa belæssede med Skatter at vi ikke har Raad til at skænke en privat Koncessionshaver eller et Par private Koncessionshavere 50 000—60 000 Kr. om Aaret.

Jeg forundrer mig over den Protest og den Bevægelse, der er kommet i Gang i Anledning af Statens Forsøg paa at skabe en Tilpasning af Rutebilerne til Banerne nede i det Hjørne, hvor jeg bor. Thi Tilpasning staar jo ellers paa Dagsordenen overalt, og en saadan Tilpasning har man paabegyndt adskillige andre Steder i Verden, i Tyskland f. Eks. og i Frankrig, hvor man har passet Rutebilerne ind i den øyrlige Trafik. Paa den store Bane: Paris—Lyon —Middelhavets Stationer holder Selskabets Biler og befordrer Folk de forskellige Steder hen. Noget saadant kender vi ikke, vi har hidtil haft de smaa Amtsbaner for Sønderjyllands Vedkommende. Det er ikke moderne mere, de maa nu falde bort, og jeg hilser i hvert Fald med Glæde, at Statsbanerne nu er blevet saa moderne, at det Spørgsmaal er taget op, og at disse Baner, der ikke mere kan konkurrere, erstattes med Rutebiler.

Til Slutning har jeg et Par Henstillinger til den højtærede Trafikminister. Fra Augustenborg har man været hos Ministeren, idet man var overordentlig tilfreds med den nye Ordning, men spurgte, om det ikke kunde lade sig gøre, at man byggede Linien Sønderborg—Mommarsk saaledes ud, at den kom til at ligge nærmere ved Augustenborg. Man har ment, at det var af Interesse af Hensyn til det nye Sindsygehospital i Augustenborg. Jeg tror ikke, Sindsygehospitallet har saa særlig stor Interesse derfor, og der er jo neppe noget stort Haab efter de Udtalelser, Ministeren kom med, da Deputationen var herinde. Alligevel kunde vel Spørgsmaalet blive prøvet i et eventuelt Udvalg.

Dernæst har der blandt Beboerne paa Nord-Als været en Adresse i Gang, der har samlet adskillige Hundrede Underskrifter, om ikke de kunde beholde Banen Nordborg—Vollerup, dog kun indtil Landevejen Nordborg—Sønderborg bliver saa stærkt udbygget, at en regelmæssig Rutebiltrafik kan foregaa ad denne Vej. Ogsaa dette Spørgsmaal vil man eventuelt kunne tage op i Udvalget.

Endelig har jeg en Henstilling til den højtærede Minister vedrørende de Funktionærer, som vel nu for nogles Vedkommende skal flyttes. Jeg henstiller, at Ministeren og Administrationen vil tage saa meget Hensyn, som det er muligt. Jeg